

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/17/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112206443
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3112206443.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa O. E., a.s., so sídlom R., G. 8, B.: XX XXX XXX, proti odporcovi D. E., bytom G. F., za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu 1/ Q. na ochranu občana spotrebiteľa T., so sídlom D., H. XX, B.: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. K. G., advokátom, so sídlom E., U. E. 7, 2/ Q. na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, so sídlom R., E. 9, B.: XX XXX XXX, o zaplatenie 1.558,91 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka 1/ proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 27. augusta 2013, č.k. 15C/254/2012-90, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku IV. o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi 1/ **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vo výroku I. uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 563,09 Eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 16.07.2010 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol, a výrokom III. odporcovi nepriznal náhradu trov konania. Vo výroku IV. napadnutého rozsudku súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu náhradu trov konania v sume 46 Eur za trovy právneho zastúpenia, k rukám JUDr. K. G., advokáta, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo výroku V. vedľajšiemu účastníkovi 2/ na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom na začatie konania domáhal od odporcu zaplatenia istiny 1.558,91 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 16.7.2010 do zaplatenia. Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa bol podaný dôvodne v časti o zaplatenie ceny hovorného a ostatných služieb vo výške 563,09 Eur. Keďže odporca doposiaľ svoju povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 563,09 Eur vyplývajúcu zo záväzkového vzťahu medzi ním a navrhovateľom nespĺnil, v súlade s ustanovením § 80 písm. b) O.s.p. súd prvého stupňa odporcovi týmto rozhodnutím splnenie uvedenej povinnosti uložil. Pretože odporca v lehote splatnosti jednotlivých faktúr svoj peňažný dlh nespĺnil, je so splnením svojho dlhu v omeškaní a podľa § 517 Občianskeho zákonníka vznikol navrhovateľovi nárok požadovať od odporcu aj zaplatenie úrokov z omeškania z nezaplateného peňažného dlhu. V zmysle uvedeného súd prvého stupňa navrhovateľovi priznal popri istine dlhu aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne, čo zodpovedá ustanoveniam nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., a to od 16.7.2010, teda odo dňa, od ktorého úroky z omeškania navrhovateľ požadoval. Pokiaľ ide o zmluvné pokuty v celkovej sume 995,82 Eur s príslušným úrokom z omeškania, ktoré boli navrhovateľom požadované a ktoré boli medzi účastníkmi dojednané vo vyššie uvedených zmluvách o pripojení, resp. v ich dodatkoch, tak tu súd prvého stupňa dospel k záveru, že návrh navrhovateľa dôvodný nie je. Uvedené zmluvy o pripojení sú svojím charakterom spotrebiteľskými zmluvami v zmysle ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka. V tomto zmysle uvedené zmluvy o pripojení nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, teda ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v

neprospech spotrebiteľa, pričom za takúto neprijateľnú podmienku sa považuje aj ustanovenie, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku /§ 53 ods. 1 v spojení s § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka/. Vyššie uvedené dojednania zmluvnej pokuty 663,88 Eur a 331,94 Eur v zmluvách o pripojení uzavretých medzi navrhovateľom a odporcom je podľa súdu prvého stupňa práve takouto neprijateľnou podmienkou. Keďže navrhovateľ sa domáhal zaplata zmluvných pokút spolu s úrokom z omeškania na základe dojednania v zmluvách o pripojení, ktoré súd prvého stupňa vyhodnotil ako neplatné, súd prvého stupňa návrh navrhovateľa v časti o zaplata 995,82 Eur spolu s 9 % úrokom z omeškania od 16.7.2010 do zaplata zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. podľa pomeru úspechu účastníkov vo veci. Odporca bol v konaní pomerne úspešnejší ako navrhovateľ, avšak žiadne trovy konania mu nevznikli a preto mu súd prvého stupňa náhradu trov konania nepriznal. Rovnakým spôsobom rozhodol súd aj o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka 2/ na strane odporcu, ktorý náhradu trov konania nepožadoval. Na druhej strane si právo na náhradu trov konania uplatnil vedľajší účastník 1/ na strane odporcu, a keďže pomerný úspech odporcu vo veci treba rátať k jeho dobru, aj tento má podľa § 142 ods. 2 O.s.p. právo na náhradu trov konania. Preto súd prvého stupňa tomuto vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal proti navrhovateľovi právo na náhradu trov konania v pomernej časti 27,76 % /čistý úspech odporcu je 432,73 eur (995,82 eur zamietnuté - 563,09 eur priznané navrhovateľovi), čo v pomere k predmetu konania 1.558,91 eur predstavuje 27,76 %/. Trovy vedľajšieho účastníka predstavujú trovy jeho právneho zastúpenia v konaní, ktoré tvorí tarifná odmena 61,41 Eur za prevzatie a prípravu zastúpenia + 7,63 Eur režijný paušál, tarifná odmena 61,41 Eur za písomné vyjadrenie k návrhu navrhovateľa + 7,63 Eur režijný paušál a 27,62 Eur ako 20 % DPH zo súčtu priznaných tarifných odmien a režijných paušálov. Výška tarifnej odmeny za úkony advokáta vedľajšieho účastníka bola vypočítaná podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Výška režijného paušálu bola určená podľa § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky ako jedna stotina výpočtového základu pre rok 2012, v ktorom boli úkony právnej pomoci vykonané. Celkovo tak trovy konania tohto vedľajšieho účastníka sú 165,70 Eur, z čoho 27,76 % je 46,- Eur. Povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu náhradu trov konania v sume 46,- eur uložil súd prvého stupňa navrhovateľovi k rukám právneho zástupcu tohto vedľajšieho účastníka podľa § 149 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku, a to jeho výroku IV., ktorým súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi 1/ náhradu trov konania podal včas odvolanie vedľajší účastník 1/. Uviedol, že v predmetnom konaní ide prakticky o spojenie dvoch samostatných nárokov, pričom oba nároky by mohli byť predmetom samostatných žalôb, konkrétne ide o nárok na sumu 563,09 Eur za nezaplata elektronické komunikačné služby, a sumu 995,82 Eur titulom zmluvnej pokuty. Namietal, že v podanom odpore zo dňa 25.05.2012, konkretizoval rozsah svojho pôsobenia, a to iba ohľadom samostatného nároku navrhovateľa na zaplata zmluvnej pokuty. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.01.2011 sp. zn. 4M Cdo 20/2010, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.06.2013 sp. zn. 14Co/11/2013, a príkladmo poukázal aj na ďalšie rozhodnutia odvolacích súdov. Z uvedeného vyplýva, že vedľajší účastník 1/ bol v časti konania o samostatnom nároku na zaplata zmluvnej pokuty úspešný v celom rozsahu, preto na náhradu trov vedľajšieho účastníka nemožno aplikovať ustanovenia o čiastočnom úspechu, resp. neúspechu. Ďalej namietal, že ak súd nevychádzal zo samostatnosti nárokov, tarifnú odmenu za jeden úkon je nevyhnutné vypočítať z celkovej výšky nároku, ktorý si v konaní uplatňoval navrhovateľ. S poukazom na uvedené vedľajší účastník 1/ navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku IV. tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ trovy prvostupňového konania vo výške 165,70 Eur. Vedľajší účastník 1 / si zároveň uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 46,22 Eur.

Navrhovateľ, odporca, a ani vedľajší účastník 2/ sa k podanému odvolaniu vedľajšieho účastníka 1/ písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku IV. o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi 1/) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka 1/ nie je dôvodné.

Odvolaním vedľajšieho účastníka 1/ bol rozsudok súdu prvého stupňa napadnutý len vo výroku IV. o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi 1/, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť rozhodnutia a rozsudok súdu prvého stupňa vo zvyšnej časti zostal právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý (§ 206 O.s.p.).

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal proti odporcovi zaplata sumy 1.558,91 Eur s príslušenstvom. V časti o zaplata sumy 563,09 Eur s prísl. bol navrhovateľ úspešný a v zostávajúcej časti - o zaplata sumy 995,82 Eur bol navrhovateľ neúspešný, keď jeho návrh bol v tejto časti zamietnutý, čo v pomere k predmetu konania predstavuje úspech odporcu 27,76 %. Za danej procesnej situácie potom súd prvého stupňa správne podľa § 142 ods. 2 O.s.p. zviazal navrhovateľa na zaplata pomernej náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu vo výške 46 Eur. V predmetnej veci je tarifnou hodnotou veci suma 995,82 Eur, následne základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 61,41 Eur. Vedľajšiemu účastníkovi 1/ vznikli trovy konania za dva úkony právnej pomoci - prevzatie a príprava právneho zastúpenia, podaný odpor proti platobnému rozkazu vydanému v konaní, t.j. 2x 61,41 Eur, k tomu 2x režijný paušál 7,63 Eur, a 20% DPH (právny zástupca je registrovaný ako platca DPH) vo výške 27,62 Eur, t.j. celkovo 165,70 Eur, z čoho 27,76 % je 46,- Eur. Súd prvého stupňa preto správne vyčíslil celkovú sumu trov konania, na ktorých náhradu má nárok vedľajší účastník 1/ na strane odporcu voči navrhovateľovi. Námietku odvolateľa o nesprávnom určení výšky tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, a nesprávnom určení celkovej výšky trov právneho zastúpenia, považuje odvolací súd na základe vyššie uvedeného za neopodstatnenú. Vo vzťahu k odvolacej námietke vedľajšieho účastníka 1/ odvolací súd uvádza, že vedľajší účastník po vstupe do konania s poukazom na § 93 ods. 4 O.s.p. disponuje až na pár výnimiek rovnakými právami a povinnosťami ako hlavný účastník, na podporu ktorého v konaní vystupuje a rovnako aj zdieľa ten istý procesný osud, pokiaľ ide o mieru procesného (ne)úspechu v konaní vrátane náhrady trov konania. Preto nie je možné, aby si vedľajší účastník vopred vyberal časť predmetu konania, do ktorej mu vyhovuje vstúpiť. Základný rámec občianskeho súdneho konania bol vymedzený petitom návrhu na začatie konania, v ktorom sa navrhovateľ rozhodol oba nároky voči odporcovi uplatňovať spoločne, nakoľko išlo o peňažné nároky vyplývajúce z toho istého zmluvného vzťahu. Na základe uvedeného vedľajší účastník znáša všetky práva a povinnosti rovnako ako účastník, na strane ktorého vystupuje podľa výsledku konania.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku IV. o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi 1/ ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko nepodal návrh na ich priznanie.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.